

וְהִשְׁתָּא חֲמִינָא דְאַתְפֹּסֶק, וְהָא אֶתְמַלִּי בֵּיתָא ועתה ראיתי
 שפסקה האש של השכינה, והראיה לזה שהרי נתמלא הבית מחכמי הדור. עַד דְּהוּ
 יְתִבִּי, פֶּתַח עֵינָיו רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחָמָא מַה דְּחָמָא וְאַסְחָר
 יֵאֵשָׁא בְּבֵיתָא בעוד שהיו יושבים שם כל החכמים פתח עיניו רשב"י וראה מה
 שראה והוא גילוי השכינה, ואז סובבה אש של השכינה הקדושה בבית, במקום שישבו
 שם החברים, ולא יכלו לסבול את האש הגדולה. נִפְקוּ כְּלָהוּ וְאַשְׁתַּאֲרוּ
 רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהַ וְרַבִּי אַבָּא. וְשָׂאָר חֲבֵרֵיא יִתְבוּ
 אַבְרָאִי ויצאו כולם כי לא יכלו לסבול האש ונשארו בבית ר"א בנו ור' אבא ושאר
 החברים ישבו בחוץ והמתינו איך יפול דבר.

קורא רשב"י לרבי יצחק להכנס

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהַ בְּנוֹ, פּוֹק חַיִּי אִי
 הָכָא רַבִּי יִצְחָק דְּאַנָּא מְעַרְבְּנָא לִיָּה צא וראה אם
 נמצא כאן ר' יצחק שאני ערב בשבילו להוליכו עמי לג"ע ביום פטירתו, כידוע שרשב"י
 הצילו ממלאך המות וערב לו שיחיה עד יום הסתלקותו כמבואר בזהר ויחי. אִימָא
 לִיָּה דִּיסְדָר מְלוֹי וַיִּתִּיב לְגַבְאִי זַכָּאָה חוֹלְקִיָּה תאמר לו
 שיסדר דבריו כמו צוואה ובקשות ותפילות שאומרים ביום הפטירה, וישב לפני להיות עמי
 בעת הסתלקותו מן העולם, כי אחר שיכנס לא תהיה לו רשות לדבר כלום אשרי חלקו.

רשב"י שמח שירדה אש מן השמים ומתפלל שיצליח לגלות כל הסודות שיש לו וקורא לחברייא קדישא להבנס

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וַיְתִיב וַיְחַיֵּךְ וַיְחַדֵּי קם רשב"י לכבוד השכינה וכל

פמליא של מעלה, וישב ושחק ושמח על שנשמעה תפילתו וירדה אש מן השמים ובאה השכינה עם נשמות הצדיקים. **אָמַר אָן אָנוּן חֲבֵרִיא** אמר היכן הם

החברים שהיו עמנו וסבר רבי אלעזר שרשב"י שואל היכן כל החכמים והתנאים שהיו

באן. **קָם רַבִּי אֶלְעָזָר וְאֶעִיל לֹון יִתְבוּ קָמִיה** קם ר"א והכניס

את כולם וישבו לפני רשב"י. **זָקִיף יָדָיו רַבִּי שְׁמַעוֹן וּמִצִּילִי צִלּוֹתָא**

יְהוֹה חַדֵּי וְאָמַר הרים ידיו רשב"י והתפלל תפילתו שיצליח לגלות את כל

הסודות שיש לו, ושלא יארע שום תקלה ח"ו, והיה שמח שזכה כל ימיו להיות דבוק

בהש"ת, ולעסוק אך ורק בתורה ובסודותיה. ואמר **אָנוּן חֲבֵרִיא דְאֶשְׁתַּכַּחוּ**

בְּבִי אַדְרָא יוֹדְמָנוּן הָכָא רק אותם החברים שהיו במעמד האדרא רבא

יודמנו ויתכבדו וישארו כאן וישמעו את גילוי הסודות כי אני מנוע מלגלות הסודות לכולם.

נִפְקוּ פְלָחוּ וְאֶשְׁתַּאֲרוּ יצאו כולם ונשארו הששה חברים והם **רַבִּי**

אֶלְעָזָר בְּרִיה בְּנוֹ. וְרַבִּי אָבָא. וְרַבִּי יְהוֹדָה. וְרַבִּי יוֹסִי.

וְרַבִּי חִיָּיא. אֲדִהָכִי עָאֵל רַבִּי יַעֲזָק בתוך כך נכנס ר' יעזק שהוא

ג"כ בכלל החברים והוא הששי. **אָמַר לִיָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן כְּמָה יָאוּת**

חולֵקְךָ כְּמָה חִידוּ בְעִי לְאֶתוֹסְפָא לָךְ בְּהָא יוֹמָא אמר

לו רשב"י כמה יפה חלקך, כמה שמחה צריכה להתווסף לך בזה היום, כי ראיתי את

מעלתך בג"ע. **יְתִיב רַבִּי אָבָא בְּתַר כְּתַפּוּי וְרַבִּי אֶלְעָזָר**

הלימוד היומי

קמיה ישב ר' אבא אחורי כתפיו של רשב"י כי רצה לשמוע טוב את דברי רשב"י כדי לכותבם, ורבי אלעזר ישב לפניו.

אמר רבי שמעון הא השתא שעתא דרעותא הוא.

אמר רשב"י הנה עתה שהשכינה כאן עם כל נשמות הצדיקים, וא"כ שעת רצון היא לבאר כל הסודות העליונים **ואנא בעינא למיעל בלא פסופא לעלמא דאתי** ואני רוצה להכנס בלי שום בושה לעולם הבא. **והא מלין קדישין דלא גליאן עד השתא, בעינא לגלאה קמי שכינתא** והנה אותם הדברים הקדושים שלא גילינו עד עתה באדרא רבה ששם גילינו סודות של פרצופי א"א וז"א אבל פרצופי או"א לא גילינו סודם, ולכן עתה אני רוצה לגלות את סודם לפני השכינה **דלא יימרון דהא בגריעותא אסתלקנא מעלמא** שלא יאמרו עלי בעולמות העליונים שנסתלקתי מן העולם בחסרון שהחסרתי לבאר סודות או"א. **ועד כען טמירן הוו בלבאי, למיעל בהו לעלמא דאתי** ועד עתה נעלמים ושמורים היו בלבי, וחשבתי לא לגלות אותם בעוה"ז, אלא רציתי לדרוש אותם ולגלות אותם כאשר אכנס בהם לעולם הבא. **וכן אסדרנא לכו** וכך אסדר לכם הסדר שאני רוצה שתעשו כאשר תשמעו הסודות וכן כל הסודות ששמעתם, **רבי אבא יכתוב** ולא שאר החברים כמבואר בהקדמת שער ההקדמות שלא ניתן לשום אחד מאותם שבעה עיני ה' לכתוב סתרי תורה אלא לר' אבא כי הוא יודע להעלים ולהסתיר את הסודות דרך רמז וכו', וציוה לר' אבא לכתוב את ספר הזוהר בדרך העלם להיות מוצנע למשמרת עד דרא בתראה, **ורבי אלעזר ברי ילעי** ור"א בני ילמד ויחזור תמיד הדרושים

בפיו כי הוא יודע להעלים הסודות בלשוננו, וּשְׂאֵר חֲבֵרֵי יִרְחֵשׁוּן
בְּלִבֵּיהֶוּ ושאר החברים רק יהרהרו את הסודות בליבם ולא יוציאו מפייהם, וזה
הסדר הוא צוואה עולמית. קָם רַבִּי אַבָּא מִבֶּתֶר בְּתַפּוּי קָם ר' אבא
מאחורי כתפיו של רשב"י וישב במקום שראוי לו לכתוב הסודות. וַיְתִיב רַבִּי
אַלְעָזָר בִּרְיֵה קַמְיָה וישב ר"א בנו לפניו כלומר שנשאר יושב שם, ואז,
אָמַר לִיה קוּם בְּרִי, דִּהָא אַחְרָא יְתִיב בְּהָהוּא אַתָּר,
קָם רַבִּי אַלְעָזָר אמר לו רשב"י קום בני לכבוד השכינה הקדושה, ועוד שהרי
נשמת צדיק אחר שבאה מג"ע היא תשב באותו מקום שאתה יושב בו, וכתב "בין הרקח"
אולי הוא יוחאי אביו של רשב"י, ואז קָם רַבִּי אַלְעָזָר מִפְּנֵי כְבוֹד אָבִיו וּכְבוֹד הַשְׁכִּינָה.

אַתְעֵטֵף רַבִּי שְׁמַעוֹן, וַיְתִיב התעטף רשב"י בטלית להמשיך עליו אור
מקיף וישב. פָּתַח את פיו באור החכמה וְאָמַר, (תהלים קטו)
לֹא הַמַּתִּים יִהְלְלוּ יְהוָה וְלֹא כָל יוֹרְדֵי דוֹמָה וְהָרֵי הַמַּתִּים אֱלֹהִים
יוֹרְדֵי דוֹמָה שׁוּהָ הַקֶּבֶר א"כ מדוע כפל הלשון. לֹא הַמַּתִּים יִהְלְלוּ יְהוָה,
הַכִּי הוּא וְדָאִי כך זה בודאי, והפירוש הוא שאינו חוזר על המתים שכבר נפטרו
מִן הָעוֹלָם, אלא על אֲנָוִן דְּאַקְרוֹן מַתִּים אותם רשעים שבחייהם נקראים
מַתִּים, כי אין הקב"ה משרה שכינתו ביניהם, דִּהָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא חַי
אַקְרִי שהרי הקב"ה חי נקרא והוא חי לנצח נצחים, וְהוּא שְׂאִרֵי בֵּין אֲנָוִן
דְּאַקְרוֹן חַיִּים והוא שורה בין אותם הצדיקים שנקראים חיים אפי' אחר מיתתם,
וְלֹא עִם אֲנָוִן דְּאַקְרוֹן מַתִּים ולא שורה ונמצא עם אותם רשעים
שנקראים מַתִּים גם בחייהם. וְסוּפִיָּה דְקָרָא בְּתִיב ובסוף הפסוק כתוב,

הלימוד היומם